

De knik in de tijd

Als je een bepaalde leeftijd bereikt, lijkt het soms alsof de wereld langzaam in een zwart-witfilm verandert. Likes en sociale goedkeuring vervagen als de taart op je verjaardag. Mensen zijn niet meer nieuwsgierig naar wat je doet, denkt of voelt. Het lijkt wel alsof ouder worden je zichtbaarheid in de samenleving reduceert tot een smet op de achtergrond!

Je wordt een decorstuk; aanwezig maar onzichtbaar. Je loopt rond als een stille getuige, kijkend naar de wereld die vaag en onbetrouwbaar is. Je klapt in je rusthuis voor een zanger die je altijd al marginaler vond dan jijzelf, iemand die wellicht al heel zijn leven hetzelfde proces heeft doorgemaakt.

Kijk, ik zeg dit niet om te klagen! Gedurende deze “onzichtbaarheid” heb ik geleerd om mijn eigen waarde te zien, ook als het lijkt dat niemand anders dat doet. Het vraagt wat oefening, maar je leert dat je er niet voor anderen bent; je bent er voor jezelf. En laten we eerlijk zijn, soms zijn die stiltes het meest waardevolle wat je kunt ervaren. Dus ga vooral door met het blazen van je verjaardagskaarsen, want je bestaan is meer dan een formele aanwezigheid!